

Közösen dolgozva

Írta: Lori Fuller Sosa

Egyházi folyóiratok
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Káleb megragadta az ásóját. Ideje egy kis kerti munkának!

Segített Anyának kihordani a szerszámokat. Volt egy kis gereblye, és volt ott egy ásó Anyának is. Készen álltak munkához látni.

Anya és Káleb kisétált a kertbe. Jaj, ne! Az egészet benőtte a gaz! Voltak picik, szúrós gazok. És voltak magasra nőtt,

selymes gazok is. Mennyi gaz!

De Káleb tudta, mit tegyen. Azonnal munkához látott. Káleb benyomta az ásót a gaz alá. Ezután Anyu kitepte a gázt a földből. Szuper csapat voltak! Hamarosan nagy kupacban állt a gaz.

Ideje volt pihenni egy kicsit. Káleb nagyot kortyolt a vízből.

„Mit csinálunk, ha elfogy az összes

gaz?” – tudakolta Káleb.

Anyu lesöpört a kezéről egy kis földet. „Ha eltűnt az összes gaz, akkor elvethetjük a magokat. Például paradicsomot, babot és...”

„És kukoricát?” – kérdezte Káleb. Imádta a kukoricát.

„És kukoricát – nyugtázta Anyu. – Azt semmiképp nem szabad kifelejtenünk!”

Káleb felállt. „Oké. Akkor folytassuk a munkát.” Kezébe vette az ásóját. Helyet kellett készítenie a kukoricának.

Káleb csak ásott és ásott. Nagyon nehéz munka volt, de Káleb szorgosan dolgozott. Nehéz dolgokra is képes volt. Együtt ő és Anyu még egy kupac gázt szedtek ki. Aztán még egyet. Aztán még egyet. Mennyi gaz!

Végül Káleb és Anyu végzett a gázolással. Káleb lehuppant a fűbe. Hű, de

fáradt volt! Anyu is lehuppant mellé.

„Nagyon szorgalmas munkás vagy! – dicsérte Anyu. – Ha egyedül kellett volna gázolnom, egy egész napomba telt volna. De neked köszönhetően gyorsan ment és jó móka volt.”

Káleb fülig érően elmosolyodott. *Tényleg* szorgos munkás volt. „Jó, amikor együtt dolgozunk!” ●

